

тогози: Иди, и отхожда; и на другыго: Дойди, и
 дохожда; и на слугж-тъ си: Стори това, и стру-
 10 ва го. И като чу Іисусъ, почуди ся, и рече на оныя,
 които идяхъ слѣдъ него: Истина ви казувамъ:
 Нито въ Израилъ съмъ намѣрилъ толкози вѣръ.
 11 И пакъ ви казувамъ, че мнозина отъ истокъ и
 западъ ще дойдатъ, и ще насѣдѣятъ съ Авраама,
 12 и Исаака и Іакова въ царство небесно; А сыно-
 ве-тъ на царство-то ще бѫдатъ исподнены въ
 13 скърцаніе състъ зѣбы. И рече Іисусъ на стотника:
 Иди, и както си повѣрувалъ, нека ти бѫде. И о-
 14 здравѣ момче-то му иъ смѣй-тъ часть. И когато
 дойде Іисусъ въ Петровж-тъ кашъ, видѣ че тъща
 15 му лежаше болна отъ огници; И похванѣ іхъ за
 рѣкѣ-тъ, и огница-та іхъ остави; и стана, та
 16 имъ служаше. И когато ся свечери, доведохъ му
 мнозина бѣснуемы, та исподи духове-тъ съ ед-
 17 на рѣчъ, и колкото болни имаше исцѣли ги: Да
 ся сѫде реченото чрѣзъ Пророка Исаія, кой-
 то казува: “Той зѣ на себе си наши-тъ немощи,
 и болѣсти-тъ наши понесе.”
 18 И като видѣ Іисусъ много народъ около себе
 19 си, повелѣ да минѣтъ отвѣдь. И пристани е-
 диянъ книжникъ, та му рече: Учителю! ще дой-
 20 дж слѣдъ тебе, кѫдѣто идешъ. Казува му Іи-
 сусъ: Лисици-тъ си иматъ легла, и птицы-тъ
 небесни гнѣзда; а Сынъ человѣческий нѣма дѣ-
 21 глава да подклони. А другъ отъ иеговы-тъ у-
 ченици рече му: Господи, дозволи ми първомъ
 22 да ида и да погреба отца си. Но Іисусъ му ре-
 че: Върви слѣдъ мене, и остави мъртвъ-тъ да
 погребатъ мъртвъ-тъ си.
 23 И когато влѣзе въ ладії-тъ, ученици-тъ му
 24 влѣзохъ слѣдъ него. И сто, бура голѣма быде на
 море-то, така що вѣлини-тъ покрываха ладії-тъ: а
 25 той спѣше. И пристанахъ ученици-тъ му, та го
 събудихъ и казахъ: Господи! спаси ны; погры-
 26 нувамы. А той имъ казува: Що сте страх-
 ливи, маловѣри? Тогази стана, запрѣти на
 вѣтрове-тъ и на море-то, и тишица голѣма бы-